

der kunne have foreligget sådan nogle beregninger efter nogle givne parametre, som jeg ikke skal komme ind på her igen. Men jeg vil også sige, at der kan være et udmærket forslag, som er udgiftsneutralt i forhold til de midler, det offentlige i dag bruger på området.

Det er klart, at skattetrykket er en væsentlig faktor, som også har med børnefamiliernes økonomi at gøre, og derfor er det bestemt noget, som indgår. Vi kan angribe dette spørgsmål også ud fra en ren udgifts- og skattemæssig betragtning, og det synes jeg også er værd at overveje. Men i hvert fald er der altså tale om, at man også kan gøre det udgiftsneutralt og alligevel få en stor virkning af frihed for børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Det skal blive min sidste, for jeg synes, vi er nået dertil, hvor denne debat kan nå, nemlig at Venstres forslag står så luftigt, at det som en sæbeboble vil blæse ned, første gang det blæser. Det er et forslag, der ikke er tal på. Det kan koste 2 mia. kr., det kan koste et andet tal, det kan koste et tredje tal. Det afhænger af, hvilke tal man sætter på, og det er jo rigtigt.

Men når det drejer sig om et forslag, man går rundt og siger i forsamlingshusene er alvorligt ment, så gør andre partier sig tit den umage at sætte tal på et sådant forslag. Synes hr. Erik Larsen ikke efter dagens debat, at det var på tide, at Venstre satte tal på? Så kunne vi nemlig få den diskussion, der dels hedder: Hvor meget vil dette her betyde i øget skattetryk, dels: Hvor mange flere mennesker vil Venstre sætte på overførselsindkomst? Og så er der også et bidrag yderligere til studiekredsene i Venstre.

Derudover vil jeg gerne sige til det centrale i hr. Erik Larsens indlæg: frihedsdebatten. Jeg synes, det mest overkommelige med hensyn til at imødekomme frihedskravet er, at vi har en gruppe på formentlig 20.000 danskere, der har bedt om at få den frihed at få deres børn passet i en periode. Det er det umiddelbare frihedskrav. Jeg synes, det er interessant, at det specielt er venstresiden i Folketinget, der skal leve op til at tilgodese det, man kunne kalde borgernes ønsker om at blive tilgodeset, altså leve op til den frihed, borgerne beder om, nemlig at få deres børn passet. Jeg tror, at de, der følger debatten ude omkring, har bemærket, at Venstres forslag er så luftigt, at det er svært at tage alvorligt før det tidspunkt, hvor Venstre sætter tal på denne diskussion.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Det kan godt være, at frihed er luftigt for hr. Villy Søvnal, men for os i Venstre er det faktisk et temmelig vigtigt begreb, og jeg skal love hr. Villy Søvnal, at der her i Folketinget skal komme forslag, som der er kroner og øre på – jeg tør næsten ikke sige kød og blod, for det kunne måske få hr. Villy Søvnal herop igen – således at vi kan anskueliggøre, at de tanker, vi har, også har relevans til en moderne børnefamilie i dag, og at de endvidere er neutrale i forhold til den offentlige sektor og statens udgifter.

Bendt Bendtsen (KF):

Også fra konservativ side kan jeg sige, at vi hilser debatten i dag velkommen. Det stormløb, der har været på Venstres ordfører, er jeg klar til at modtage, når min ordførertale er overstået.

I julen fik jeg en lille bog med titlen »Et godt børneliv sagt af børn«. Bogen er udgivet af social- og sundhedsforvaltningen i Århus Kommune. Man har samlet børnenes gode råd om, hvad der er et godt børneliv. Børn har mange guldkorn, og denne lille bog er fuld af guldkorn. Jeg faldt over følgende citat af en 13-årig pige:

»Et godt børneliv er, når børnene får kærlighed og tryghed af deres forældre, og når forældrene har tid og tager sig tid til at være sammen med børnene. Den kærlighed, børn har brug for, kan hverken børnehaver eller skole give fuldt ud, kun forældrene.« Ida, 13 år.

Det er et citat, som egentlig bør give anledning til eftertanke, når vi tænker på det arbejdsliv, vi i dag har, og det, man egentlig byder forældre. Det var et citat, som kunne bruges i aviserne i morgen, når dagspressen skal skrive en lille smule om, hvad Folketinget lagde vægt på under debatten i dag. Det var noget, familien Danmark og politikerne på Christiansborg kunne lære noget af.

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi en større valgfrihed mellem den offentlige og den private pasning. Som det har fremgået af debatten i dag, mener nogle, at det hele kan løses med tegnebogen i hånden. Jeg har faktisk ikke hørt ordførerne for SF og Socialdemokratiet tale om andet end offentlig børnepasning; det er det, debatten er kørt på hele vejen igennem. Selvfølgelig er det rart at kunne være julemand hele året rundt, men på et tidspunkt løber man jo ind i virkeligheden.

Samfundet har gennem de seneste årtier udviklet sig derhen, hvor det offentlige tager